

Námět má několik předností:

Skýtá možnost funkčního exteriéru.

Dá se dramaticky vyjádřit.

Jeho postavy jsou kresleny ostře a životně.

Týmž dechem musím ovšem dodat, že děj probíhá podle předlohy všech úspěšných románů a že divákům nebude nesnadno uhádnouti zápletku i její řešení. Jakmile se objeví Jircha a jakmile padne slovo o mládenci, víme všichni, na čem jsme. Totéž platí o lesním duchu, v němž každý na hony pozná glosátora, i o lesní svůdnici. — Hraje se tedy s otevřeným hledím a podle starého plánu. — Možná, že v tom jsou určité výhody. Jedno nelze přehlédnouti: Zelené šero nic nepředstírá.

V rozvržení děje a ve vazbě scén jsem nepostřehl žádnou význačnější chybu. Mám jen několik poznámek, týkajících se osob.

Liduška působí nejméně životně. Nyje, nemá akci, je bez vůle, chodí zalita měsíčním světlem atd.

Sezama byl překreslen. Jeho statečnost je křečovitá: Donutí dřevaře „s puškou v ruce...“, vrhá se na Lidušku jako satyr, vylátí Bolfíka, chrání čest, kterou chtěl opravdu poplenit, zachraňuje, přepíjí kabrňáky, srazí vozku s kozlíku, je strašně velkomyslný atd.

V případě Sezamově doporučuji oslabit divadelní forte, Lidušce by měl autor přidat něco krve. Nelíbí se mi, že Bártova nedůvěra k Sezamovi je podmíněna pouhou pomluvou a přepíjení považuji za smutný souboj. — Jinak očekávám slušný film.